

TÁN TỊNH ĐỘ NGŨ HỘI NIỆM PHẬT LƯỢC PHÁP SỰ NGHI

PHẦN SAU

VĂN TÁN CỦA BỒ-TÁT TỬ

*Đáng thương thay! Đáng thương thay
Bồ-tát Tử dạo chơi ở Tây phương
Ra ngoài thường nhẫn nhục
Về nhà không sân giận
Chỉ chuyên tu Tịnh độ
Chứng được thân vàng tía
Uyển chuyển trong đài hoa
Uyển chuyển trong đài hoa.
Tâm chúng sinh tâm chúng sinh
Chìm đắm bùn vô minh
Lúc nào mới tỏ ngộ Bồ-tát Tử
Chứng được thân sắc vàng
Uyển chuyển trong đài hoa
Uyển chuyển trong đài hoa.
Tâm chúng sinh tâm chúng sinh
Sóng ngòi mạnh khó lường
Nơi nào không tìm đến
Uyển chuyển trong đài hoa
Uyển chuyển trong đài hoa.
Phật chỉ cõi Di-đà vui râm rộ
Chúng sinh phải chịu khổ địa ngục
Đều đáng thương, mong trốn chạy ra
Kể chi trời, kể chi trời
Chúng sinh không có duyên cùng Phật
Trăm ngàn đời, không giáo hóa được Bồ-tát Tử
Người tội sẽ xuống chốn huỳnh tuyền*

Uyển chuyển trong đài hoa
 Uyển chuyển trong đài hoa.
 Di-đà tạo thuyền lớn
 Đưa khỏi bờ biển khổ
 Đầu thuyền tối sẫm sắp muốn chìm Bồ-tát Tử.
 Quý thay gặp được người niệm Phật
 Uyển chuyển trong đài hoa
 Uyển chuyển trong đài hoa.
 Ao Đông ao Tây trăm đài báu
 Lầu các quang minh muôn lớp mở
 Liền đến trong lầu xem bổ xứ
 Trở về trên điện lễ Như Lai
 Uyển chuyển trong đài hoa
 Uyển chuyển trong đài hoa.
 Hoa sen đỏ, hoa sen xanh
 Sinh trên đài hoa sen ngàn cánh
 Phật Di-đà nhiếp thọ
 Phật Di-đà nhiếp thọ.

VĂN TÁN NAI

Xưa có một hiền sĩ rừng Sa-la
 Hằng ngày ở trên núi rừng Sa-la
 Trăm chim cùng ca hát rừng Sa-la
 Xem nhau như anh em.
 Có một người đi qua,
 Trượt chân rơi xuống suối
 Tay nắm cây không gốc
 Niệm niệm Quán Thế Âm
 Nai nghe được lời này
 Bảo: ông hãy lên lưng Nai
 Sẽ đưa ông đến bờ.
 Được lên bờ kia rồi
 Đến quỳ trước mặt Nai
 Không có gì báo ân
 Xin làm nô bộc Nai
 Nai loài vật trong rừng

*Không cần có nô bộc
Đói thì ăn trăm cỏ
Khát uống nước suối trong
Muốn báo được ân nai
Đừng nói nai ở đây.*

Có một thứ phi của Quốc vương bị bệnh lâu ngày. Đêm đêm thường thấy Nai chín màu. Nếu không được Nai này thì mạng sống khó kéo dài. Nhà vua liền ra lệnh tập trung các quần thần bảo rằng:

*Ai biết nai chín màu
Và chỗ ở của nai
Phân nước thưởng ngàn vàng
Náo nghe lời nói này*

Xoa tay đến trước vua:

*Thần biết nai chín màu
Thường ở bên bờ suối
Xin vua đem nhiều binh
Nai này rất lạnh lẽ.*

Nhà vua đem cả trăm vạn quân, bao quanh bốn phía rừng. Nhà vua dương cung muốn bắn nai, liền nghe Nai nói rằng: Nhà vua là Ca-diếp, Ta chính là Như Lai.

Ngày xưa cứu mạng ông, nào ngờ hôm nay lại hại nai.

Khấp khuyên các chúng sinh trong đạo tràng, mỗi ngày đều phát tâm Bồ-đề.

VĂN TÁN THỈNH QUÁN THẾ ÂM

Ca ma na mục khư
Ca ma na mẫu giả
Na ca ma giả na
Ca ma na hà tác đá.
Ca ma na khư biện.
Di ca ma na, ca ma ná.
Sa ma chuyển, sa yết la (2 hiệp).
Ma na ngật sái (2 hiệp).
Nam-mô tác để Quán Thế Âm Bồ-tát.
Nam-mô Quán Thế Âm Bồ-tát.

ĐẠO TRÀNG LẠC TẤN VĂN

Đại chúng mỗi người đều chấp tay (đạo tràng vui)
 Cúi mình cảm tạ ân Thế Tôn (đạo tràng vui)
 Hay dùng từ bi, phương tiện khéo (đạo tràng vui)
 Chỉ bày cảnh vui ở Tây phương (đạo tràng vui)
 Đạo tràng sắp tan người sắp biệt
 Nỗ lực khuyên nhau trừ tham sân (đạo tràng vui)
 Nhân duyên tham sân chướng Tịnh độ (đạo tràng vui)
 Không được giải thoát, mãi trầm luân (đạo tràng vui)
 Cùng nhau thân cận, sách tấn nhau (đạo tràng vui)
 Mạng chung được đến trước Phật Đà (đạo tràng vui)
 Nguyên pháp môn này luân chuyển mãi (đạo tràng vui)
 Đạo tràng chúng đặng lợi càng thêm (đạo tràng vui)
 Chúng con đều được hưởng an vui (đạo tràng vui)
 Thấy nghe tùy hỷ cũng như vậy (đạo tràng vui)
 Tất cả hồi tâm sinh Tịnh độ (đạo tràng vui)
 Tay cầm hương hoa đến Tây phương (đạo tràng vui)

VĂN NGUYỆN ƯA VĂNG SINH

Nguyên vãng sinh (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Được sinh Tịnh độ báo ân sư (vui vô lượng)
 Người hay niệm Phật, Phật sẽ nhớ (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Chuyên tâm niệm Phật, Phật biết người (vui vô lượng)
 Tất cả hồi tâm hướng An lạc (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Liên thấy thân công đức sắc vàng (vui vô lượng)
 Và Thánh chúng Tịnh độ trang nghiêm (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Che kín trước mặt người tu hành (vui vô lượng)
 Người tu thấy tâm mình vui vẻ (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Trọn ngày theo Phật ngồi sen vàng (vui vô lượng)
 Một niệm nường đài đến hội Phật (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Liên chứng bất thoái nhập Tam hiền (vui vô lượng)
 Trong mỗi mỗi ao hoa nở đầy (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Mỗi hoa đều là người vãng sinh (vui vô lượng)
 Thà sen vàng khép trăm ngàn kiếp (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Không muốn địa ngục trong giây lát (vui vô lượng)
 Đài giữ nửa tòa nường lá sen (Phật Di-đà Phật Di-đà)

Tiếp bạn đồng tu cõi Diêm-phù (vui vô lượng)
 Nhấn với người tu cõi Ta-bà (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Niệm niệm siêng năng chớ ngủ nghỉ (vui vô lượng)
 Nương nhân duyên này sinh Tịnh độ (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Mạng chung được đến trước Đức Phật (vui vô lượng)

VĂN TÁN TIỂU BAN-CHU TAM-MUỘI LẠC

Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Vì độ Ta-bà phân thân nhập (nguyện vãng sinh)
 Tám tướng thành đạo độ chúng sinh (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Nhiều kiếp đến nay thường trầm luân (nguyện vãng sinh)
 Khắp nơi chỉ nghe tiếng sinh tử (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Thích-ca Mâu-ni chân báo độ (nguyện vãng sinh)
 Cúi mình lễ tạ ân Thích-ca (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Trong miệng nghẹn lời không nói được (nguyện vãng sinh)
 Đều do đời trước không nhân lành (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Mang lông đội sừng làm súc sinh (nguyện vãng sinh)
 Các thứ roi vọt đánh vào thân (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Muôn việc đều hưởng về Tịnh độ (nguyện vãng sinh)
 Mỗi mỗi hào quang chiếu mười phương (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Tướng tốt Đức Phật tám vạn tư (nguyện vãng sinh)
 Cõi nước Di-đà cũng không gặp (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)

Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Lo sợ lâu ngày không hiệu quả (nguyện vãng sinh)
 Niệm Phật liền nói không công phu (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Ba cõi không an như nhà lửa (nguyện vãng sinh)
 Bốn đường đều dứt hết trần ai (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Nhàm sinh tử ở nơi cốt nhục (nguyện vãng sinh)
 Nào hay năm ấm chỗ bào thai (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Đời nay phải phát đạo tâm ngay (nguyện vãng sinh)
 Mong gặp Tịnh độ pháp môn khai (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Nguyện sinh nước An dưỡng Tây phương (nguyện vãng sinh)
 Được Di-đà Thánh chúng dắt dìu luôn (vui vô lượng)
 Ban-chu Tam-muội lạc (nguyện vãng sinh)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (vui vô lượng)
 Định tán hai môn đều được sinh (nguyện vãng sinh)
 Chín phẩm tinh thô đều nương dài
 Ban-chu Tam-muội lạc (vui vô lượng)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (nguyện vãng sinh)
 Chứng được tam minh tám giải thoát (vui vô lượng)
 Giả từ ngũ trước thấy Như Lai (nguyện vãng sinh)
 Ban-chu Tam-muội lạc (vui vô lượng)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (nguyện vãng sinh)
 Hạnh nguyện Di-đà rộng vô biên (vui vô lượng)
 Từ bi thương xót khắp chúng sinh (nguyện vãng sinh)
 Ban-chu Tam-muội lạc (vui vô lượng)
 Ba cõi sáu đường khổ khó dừng (nguyện vãng sinh)
 Điều muốn giáo hóa khiến vãng sinh (vui vô lượng)
 Chúng sinh tội nghiệp đều an vui (nguyện vãng sinh)

VĂN TÁN TƯỚNG QUÁN

Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Trầm luân cảnh ngũ dục
 Gá thân nơi thai ấm
 Gió nghiệp thổi đầy đủ
 Thân nương đó sinh ra
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Hay khiến quyến thuộc vui
 Xe giá rước trở về
 Đầu, dạy đứng trong tay
 Mẹ hiền dõi nhìn theo
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Ngựa tre duyên hẻm rừng
 Tụ lạc đẩy đồng cát
 Lông mày tợ lá liễu
 Đôi má giống hoa đào
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Lúc đến tuổi ba lăm
 Ưa thích việc vinh hoa
 Đêm cầm đàn khảy hát
 Ngày ngắm ráng trời hồng
 Hoa Ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Thân thể rất dũng mãnh
 Ngạo mạn tạo anh hùng
 Tiêu diêu trên long mã
 Bồi hồi trong cầm tửu
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Ngồi nhìn xem trăng sáng
 Hưởng gió mát trong lành
 Tay cầm gương như thoa
 Không sợ cung sinh tử
 Hoa ưu-đàm khó hiện

Đại chúng lóng lòng nghe.
 Rút gươm bình bốn biển
 Giơ giáo thẳng vạn quân
 Suốt ngày nằm trên giường
 Ngồi dậy có người dìu
 Miệng thường hay than thở
 Ai biết già đã đến
 Tám mươi sắp già yếu
 Muôn việc không kham nổi
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Đã từng chưa sương móc
 Lo sợ gió mưa tan
 Muốn tạo nghiệp Tây phương
 Chẳng qua thời trai trẻ
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Thế gian ở mấy ngày
 Âm phủ đã nhiều năm
 Dầu lâu rơi xuống rã
 Thịt tan gân chóng rụi
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Tứ chi đều đảo lộn
 Lật thành phẩn qua nhọn
 Xương cốt phàm phu ta
 Trở thành Tỳ-phú-la
 Hoa ưu-đàm khó hiện
 Đại chúng lóng lòng nghe.
 Dầu khuyên theo việc lành
 Trọn đều mờ mịt tối
 Hồng nhan hết đẹp đẽ
 Dầu bạc há than van!

VĂN TÁN ƯA XUẤT GIA

Xuất gia vui, xuất gia vui. Từ vô thỉ xa lìa các chấp trước, đời nay gặp duyên lành, cắt ái từ thân, đến trừ tình thô, đoạn các ác phát thân tâm. Nướng lời dạy của bậc Thánh trừ các phiền não. Dùng dao vàng cắt tóc, đắp y uống thuốc báu. Uống thuốc báu hưởng pháp vui thêm phần khởi. Ai ở trong đêm dài mê muội, ngày này thân Thanh tịnh. Vui đại giác, vui đại giác. Xuất gia an, xuất gia an. Tất cả việc không liên can nhau. Đến tuổi hai mươi gặp Hòa thượng xin bả mọt giới. Gặp giới đàn Thanh tịnh, gặp giới đàn Thanh tịnh. Tu định tuệ, chứng không khó. Ngộ lưu ly sáng trong ngoài. Diệu dụ Liên Hoa, trợn mắt nhìn khắp. Xưng Thích tử, pháp môn ra vào thên thang, tới lui đường không ngăn ngại. Đường giải thoát xa chứng Niết-bàn. Chứng Niết-bàn về đi thôi. Cửa báu mở thấy Phật Di-đà. Lên tòa báu Bồ-tát rải hoa. Xưng thiện tai, xưng thiện tai. Rừng báu xem nước, chim cây cối. Nhớ năm hội, thương tiếng nhu nhuyễn. Khen pháp vương, khen pháp vương. Chim cọng mạng, đối trước uyên ương, anh vũ, tần-già nói diệu pháp thường khen chúng sinh. Ở phương khổ, ở phương khổ, quy khứ lai. Lìa Ta-bà thường ở bên Đức Phật, nghe diệu pháp chỉ cõi Tây phương. Là Thích-ca, là Thích-ca, quy khứ lai. Thấy Phật Di-đà ở cõi Tây phương. Hiện đang thuyết pháp độ chúng sinh. Ra khỏi sông ái, ra khỏi sông ái, quy khứ lai. Trên đài vàng Thế Chí, Quán Âm đến dẫn đường bách pháp minh môn nên tự khai, nên tự khai.

VĂN TÁN NGUYỆN VÃNG SINH

Nguyện vãng sinh, nguyện vãng sinh (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Vô thường mau chóng chẳng an nhiên (vui vô lượng)
 Bọt nước nổi chìm không trụ lâu (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Duyên sinh tạm có, rồi lại không (vui vô lượng)
 Giả sử trăm năm như nháy mắt (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Có sinh ắt phải có vô thường (vui vô lượng)
 Sự sống không dừng như sấm chớp (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Gia công niệm Phật chớ biếng lười (vui vô lượng)
 Ngày nay đạo tràng đồng pháp vui (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Hội này hội khác cũng khó gặp
 Mỗi mỗi khuyên nhau đồng phát nguyện (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Đời đời pháp hội được gặp nhau (vui vô lượng)

VĂN TÁN BÁT-NHÃ

Xưa có Bồ-tát ngồi tĩnh tọa (Phật Di-đà)
 Quán chiếu năm uẩn thấy đều không (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Trong tướng không không, chẳng thật có (Phật Di-đà)
 Tánh Bát-nhã rộng khó nghĩ bàn (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Nên biết diệu thân không quá ngại (Phật Di-đà)
 Là đại thân chú khởi tâm từ (Phật Di-đà Phật Di-đà)
 Chân thật không dối phải tin sâu (Phật Di-đà)
 Yết-đế, yết-đế trừ hồ nghi (Phật Di-đà Phật Di-đà)

VĂN TÁN TIỂU ĐẠO TRÀNG

Tôi nghe như vậy, một thuở nọ (vui đạo tràng)
 Phật ở Linh thú, thành Vương xá (vui đạo tràng)
 Bồ-tát, Thanh văn và tám bộ (vui đạo tràng)
 Địa động thiên hoa chẳng phải thường (vui đạo tràng)
 Đây là Chư Phật sinh tướng lạ (vui đạo tràng)
 Văn-thù nói nhân duyên đời trước (vui đạo tràng)
 Hào quang chiếu khắp sinh điềm lạ (vui đạo tràng)
 Định nói kinh: Diệu Pháp Liên Hoa (vui đạo tràng)
 Đại chúng đều tu Tịnh độ nghiệp (vui đạo tràng)
 Tay cầm hoa hương đến Tây phương (vui đạo tràng)

VĂN TÁN ĐẠI LẠC

*Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện sinh Ngũ đài sơn
 Bồ-tát Văn-thù khai tâm địa
 Bồ-tát Phổ Hiền ngồi đài hoa.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện chép kinh Hoa Nghiêm
 Hoa Nghiêm, phẩm Tín xứ
 Bồ-tát Tâm Vương ở trong đó.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện chép kinh Niết-bàn
 Phật Niết-bàn tánh hải*

*Sớm chứng núi Niết-bàn.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện chép kinh Dược Sư
 Dược Sư, hai mươi nguyện
 Nguyện nguyện độ chúng sinh.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện chép kinh Quán Âm
 Súc Quán Âm, Thế Chí
 Chỗ khổ đều đến trước.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện chép kinh Vô Lượng
 Mười sáu quán trong kinh
 Tam-muội tự nhiên thành.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện làm đèn trước Phật
 Chiếu kinh và chiếu tượng
 Được chiếu đến chúng Tăng.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện làm hương đèn Phật
 Hương đèn cúng dường Phật
 Độ hết người có duyên.
 Khi đệ tử phát nguyện
 Nguyện làm ao bảy báu
 Trong ao có hiền Thánh
 Đều là người vãng sinh.*

VĂN TÁN

*Phật Di-đà uy nguy
 Dung nhan màu vàng tía
 Thân ba hai tướng tốt
 Dưới bàn chân bằng phẳng
 Đủ tám mươi vẻ đẹp
 Hào quang thường chiếu sáng
 Phạm âm vượt Tam thiên
 Âm vang như Phượng hoàng.
 Phật Di-đà uy nguy*

Cõi nước rất Thanh tịnh
 Đều một màu vàng ròng
 Không có tên đường ác
 Ao nước chảy xen nhau
 Cây báu, năm âm thanh
 Nói về khổ vô thường
 Người nghe được vô sinh.
 Phật Di-đà uy nguy
 Các điều lành tốt đẹp
 Cõi nước đẹp an vui
 Đều muốn nguyện vãng sinh
 Phật và chúng Bồ-tát
 Thần thông đều đến rước
 Bỗng nhiên ao bảy báu
 Trong hoa sen hóa sinh.
 Phật Di-đà uy nguy
 Oai đức rộng không lường
 Thân thể màu vàng ròng
 Hào quang chiếu mười phương
 Người nghe thấy, nhìn thấy
 Hằng dứt khổ sinh tử
 Con nay đâu đánh lễ
 Cha lành của muôn loài.

KHEN QUÁN THẾ ÂM BỒ-TÁT

Chúng sinh bị khổ ách
 Vô lượng khổ bức thân
 Quán Âm sức trí diệu
 Hay cứu khổ thế gian

Cho đến:

Cải kiện qua cửa quan
 Trong quân trận sợ sệt
 Do sức niệm Quán Âm
 Cừ oán đều lui tan
 Diệu Âm, Quán Thế Âm
 Tiếng hơn thế gian kia

*Cho nên thường phải niệm
 Niệm niệm chớ sinh nghi
 Quán âm bậc tịnh Thánh
 Nơi khổ não, nạn chết
 Hay làm chỗ nương cậy
 Đủ tất cả công đức
 Mắt lành trông chúng sinh
 Biển phước lớn không ngần
 Cho nên phải đánh lễ.*

KHEN BỒ-TÁT ĐẠI THẾ CHÍ

*Đại Thế Chí Bồ-tát
 Thần thông đại tự tại
 Cùng Quán Âm không khác
 Quán Âm, Thế Chí hai Đại sĩ
 Thường hầu bên Đức Phật Di-đà
 Quán Âm đầu đội Phật Di-đà
 Thế Chí trong mũ có bình báu
 Trong bình hào quang sáng vô lượng
 Thường chiếu đến những chúng sinh khổ
 Từ bi hỷ xả cứu muôn loài
 Những việc đã làm không kể xiết
 Nên con xin cúi đầu đánh lễ.*

KHEN ĐẠI THÁNH VĂN-THÙ-SƯ-LỢI BỒ-TÁT

Văn-thù-sư-lợi
 Đệ tử của Pháp vương Diệu Đức
 Là Tổ sư của bảy Đức Phật
 Hiệu là Phật Long Chủng Thượng Tôn Vương.

Tuy chứng quả Phật chuyển pháp luân, nhập Niết-bàn, nhưng không bỏ đạo Bồ-tát, giáo hóa chúng sinh, vô lượng công đức đều thành tựu. Vô lượng Phật đạo đều nghiêm tịnh. Những người gặp Ngài không ai chẳng được lợi ích. Những việc đã làm không kể xiết. Hiện tại phương Đông bắc thế giới sắc vàng, trong núi Thanh lương, trụ Thủ-

lãng-nghiêm Tam-muội cùng một muôn Bồ-tát cùng nhóm họp. Lợi lạc chúng sinh khổ. Cho nên con cúi đầu đảnh lễ.

KHEN QUÁN KINH THẬP LỤC QUÁN
(Theo Quán kinh - Thích Tịnh Hà thuật)

Thứ nhất quán rằng ở phía Tây
Thẳng thân ngồi ngay bỏ hôn mê
Khi thấy đục chìm như trống treo
Khiến tâm kiên cố chớ cao thấp.
Thứ hai quán nước vốn lắng trong
Tưởng nước là nước lý để thành
Khiến nước sáng làm đất lưu ly
Rõ ràng lại thấy nâng bảo tràng.
Thứ ba vàng ròng trong đất báu
Sáu thời mưa hoa đầy rừng ngọc
Ánh sáng biến làm nhạc hư không
Tiếng sáo hay Thanh tịnh tâm người.
Thứ tư cây báu bảy lớp hàng
Bày lá rữ cành ánh sáng lạ
Bốn thời hoa lá đều đầy đủ
Gió đến rừng cây lại bay hương.
Thứ năm phải quán ao bảy báu
Nước tám đức mát không nghĩ bàn
Kênh rạch đều là nước cát vàng
Trên nước luôn luôn có hoa nở.
Thứ sáu nên quán các lầu báu
Hiên châu, lan can ngọc xanh biếc
Nhạc trời khi tấu vang đêm thanh
Pháp âm nhiệm mầu khuyên siêng tu.
Thứ bảy chuyên quán tòa sen nở
Vàng ròng làm cánh, ngọc làm đài
Trên tràng báu che lưới trân châu
Trang nghiêm chỉ nghĩ vì Như Lai.
Thứ tám tượng báu sắc tròn sáng
Muôn pháp đều từ tâm tướng sinh
Nếu thấy thân mình ngồi trên hoa

Tam-muội sâu xa tự nhiên thành.
 Thứ chín thân Pháp vương Di-đà
 Tướng tốt hào quang không ai sánh
 Chúng sinh niệm Phật đều nhiếp hộ
 Tâm thường không bỏ người có duyên.
 Thứ mười Quán Âm vị bồ xứ
 Tướng màu bằng Phật khó nghĩ bàn
 Đầu đội Như Lai tâm cung kính
 Từ quang hằng trụ môn Đại bi.
 Mười một Thế Chí đại oai hùng
 Lâu dài giúp đỡ cứu sáu đường
 Thế giới lay động ứng độ người
 Hào quang thường chiếu hàng trung nhân.
 Mười hai quán thân mình vãng sinh
 Hoa sen nở khép rất rõ ràng
 Ngồi ngay thẳng thần tâm không động
 Lâm chung sẽ được Phật đến rước.
 Mười ba thân tượng sáu vàng tía
 Chân hóa xưa nay không hai đường
 Chỉ khiến tùy tâm quán rõ ràng
 Pháp thân tướng màu tự rực rỡ.
 Mười bốn người sinh hành nghiệp cao
 Ba thân thượng phẩm dòng hào kiệt
 Bách pháp minh môn, địa hoan hỷ
 Định lực Kim Cang càng kiên cố.
 Mười lăm sinh ở trong chín phẩm
 Trọng tu Tịnh giới nghiệp mới tan
 Bạn lành dạy Hồi hướng vãng sinh
 Chốc lát bất giác ngồi đài sen.
 Mười sáu vị hạ sinh rất thấp
 Nghiệp chướng khó tiêu, tuệ phát chậm
 Mười niệm thai sen tuy trụ kiếp
 Hoa nở lại được ngộ vô sinh.

VĂN KHEN NGŨ KINH A-DI-ĐÀ

Thích-ca Điều Ngự Đại Từ Tôn
 Cứu đời trước mở môn Tịnh độ
 Muốn nói cõi Cực lạc trang nghiêm
 Lúc đó Phật ở vườn Cấp cô
 Pháp luân cùng đại chúng hưng khởi
 Vô lượng người trời đại chúng nhóm
 Xá-lợi-tử Thanh văn thứ nhất
 Đứng đầu Bồ-tát là Văn-thù
 Lúc ấy Phật nói tông chân thật
 Tây phương quá đây mười câu-chi
 Thế giới trang nghiêm tên Cực lạc
 Di-đà ở đó không nghĩ bàn
 Nước ấy chúng sinh khổ đã trừ
 Nhàn rồi vui sướng không gì hơn
 Ngày đêm tu hành vượt tám nạn
 Sắc tướng trang nghiêm đều như nhau
 Bảy hàng cây báu bảy lan can
 Bảo cái, lưới báu treo trên không
 Ai người có duyên đều được thấy.
 Người ân cần học dùng tâm quán
 Người đến nương hoa ngòai rừng báu
 Trời đến trời nhạc điệp khúc hay
 Sáu độ đã hay điều sáu luật
 Bát chánh đạo hòa với tám âm
 Nước công đức ao báu cát vàng
 Sen nở ánh sáng tợ bánh xe
 Bồ-tát trên hoa ngòai ngay thẳng
 Xem thì đều là người vãng sinh
 Tịnh độ Di-đà nhà Pháp vương
 Nguyên lực trang nghiêm phát mầm đạo
 Tòa báu bay trong lầu ngọc bích
 Trên đất vàng rồng mưa hoa trời
 Láy hoa trời dựng đầy vật áo
 Lục thông như ý thân giác nhẹ
 Cúng dường Chư Phật phương khác rồi
 Về nước mình ăn cơm, kinh hành
 Các chim hòa tiếng cả đêm ngày

Tiếng trong diễn pháp khó nghĩ bàn
 Năm căn, năm lục, bảy giác chi Bát
 Thánh sâu xa nhập vô vi
 Mọi người đồng thời nghe tiếng pháp
 Người nghe đều sinh tâm niệm Phật
 Hóa chim, cây, chẳng phải ba ác
 Di-đà tuyên dương pháp truyền sâu
 Gió nhẹ thổi động rừng cây báu
 Âm vang như tiếng nhạc cõi trời
 Mỗi mỗi không tuyên pháp nào khác
 Nơi nơi chỉ nghe niệm tên Phật
 Di-đà thọ mạng thật vô biên
 Dân trong nước đó cũng như vậy
 Thành đạo đến nay đã mười kiếp
 Hào quang chiếu hừng sa pháp giới
 Bồ-tát, Thanh văn, chúng rất nhiều
 Vì cầu giải thoát thấy Di-đà
 Tính đến không thể biết hạng lượng
 Chư Phật phương khác cũng đến đây
 Truyền nghe cõi tịnh rất trong sạch
 Đều là người A-bệ-bạt trí
 Một đời bổ xứ tu Tam-muội
 Chứng đắc Kim Cang thân rốt sau
 Thiện căn phước ít, lý khó sinh
 Bảy ngày chuyên niệm danh hiệu Phật
 Nếu lúc lâm chung tâm không loạn
 Di-đà quyết định tự rước ông.
 Mười hiệu Di-đà đáp nhân xửa
 Chư Phật sáu phương chứng thành thật
 Tướng lưỡi rộng dài, lời không dối
 Như Lai hộ niệm người tín tâm
 Thế giới vô thường khó giữ lâu
 Chỉ cần phát nguyện sớm cần cầu
 Đã sinh, sẽ sinh, đều không lui
 Đâu hạn nay tu và chưa tu
 Chư Phật đồng thời khen Thích-ca
 Hay ở ngũ trược cứu Ta-bà
 Nói pháp thế gian khó tin này

Điều khiến giác ngộ Đức Di-đà
 Pháp Tạng mở bày nghĩa đã tròn
 A-nan từ đây nói lời thật
 Đại chúng vui mừng đều lãnh nhận
 Như Lai dặn dò rộng lưu truyền.

KHEN TÂN VÔ LƯỢNG QUÁN (Pháp Chiếu thuật)

Thích-ca trụ ở núi Linh thú
 Ra đời vì giáo hóa Ta-bà
 Chúng Thanh văn Bồ-tát vô lượng
 Ban đầu nghe kinh ý chưa thôi
 A-xà Thái tử ở vương thành
 Bất lấy tội tù ở ngục hình
 Vi-đê khóc lóc quy y Phật
 Nguyên thường không nghe tên các khổ
 Tâm tâm không ưa cõi Diêm-phù
 Thật là nhiều các quỷ, súc sinh
 Chỉ xin Từ Tôn chỉ bày cho
 Tịnh độ phương khác thế đi qua
 Thích-ca Như Lai biết tâm bà
 Chốc lát bỗng hiện đến cung vua
 Giữa mây phóng sắc vàng soi chiếu
 Vi-đê chướng hết, thấy được Phật (chân dung)
 Cõi Tịnh độ khác tuy vô lượng
 Thưa Phật chỉ sinh trong Cực lạc
 Nguyên thấy Di-đà mau thọ ký
 Khoảnh khắc lại đủ sáu thân thông
 Thế Tôn mỉm cười sinh hoan hỷ
 Trong miệng phóng năm đạo hào quang
 Hào quang bèn chiếu đánh Tần-bà
 Tùy cơ chứng quả cũng ngại gì
 Phật bảo Vi-đê: “Bà biết chăng!”
 Di-đà cách đây cũng chẳng xa
 Chỉ phải siêng tu ba hạnh phước
 Lâm chung rước bà lên lầu vàng

Cũng vì đại chúng ở đời sau
 Phàm phu, người ác đời năm trước
 Chỉ khiến hồi tâm sinh nước kia
 Hay khiến Tịnh nghiệp đoạn tham sân.
 Nơi đây Vi-đề lại có nghi
 Như Lai nay nói người nên biết
 Cứ chúng phàm phu thật chưa được
 Vì nương Chư Phật đại từ bi.
 Đã nghe nói rồi sinh vui mừng
 Lại vì người năm khổ ngày nay
 Làm sao thấy được cõi Di-đà
 Tướng tốt, hào quang, thân tốt đẹp.

Thế Tôn vì nói:

- Trước quán rằng:

Ý nên trụ tưởng hướng Tây phương
 Người trí quyết cần nương quán này
 Tội trần sa nhiều kiếp diệt mất
 Tội diệt thân tâm quyết Thanh tịnh
 Kế nên tưởng nước để thành nước
 Chốc lát lại thấy đất lưu ly
 Vàng ròng làm giây để ngăn đường
 Ao báu trong veo sâu ngàn nhận
 Xen kẽ ngọc châu là vàng ròng
 Mưa hoa lã xảng tùy chỗ đáp
 Hay khiến người phát tâm chân thật
 Rừng ngọc, cây báu bảy lớp hàng
 Nơi nơi ngọc buông ánh sáng lạ
 Trong ấy vô số điện ma-ni
 Đồng tử cõi trời rải hoa thơm
 Trong thành Cực lạc ao bảy báu
 Sen nở ánh sáng chẳng nghĩ bàn
 Trong hoa đều là nước ma-ni
 Chỉ khen người cõi Ta-bà đến
 Lầu ngọc đài báu sắc vàng tía
 To lớn luôn sáng chiếu mười phương
 Bên ao ngọc trắng nghe pháp màu
 Trong cánh hoa sang lại bay hương
 Di-đà vô số thành lầu báu

Hằng sa Bồ-tát đạo bốn bên
 Mỗi mỗi cầm hoa cúng dường Phật
 Hằng dứt trần lao lại lo gì
 Trong lầu ngọc bích tòa hoa nở
 Vàng rờng làm cánh, báu làm đài
 Trên tràng ma-ni lưới trân châu
 Trang nghiêm như ý vì Như Lai
 Tượng báu lưu ly trong ngoài sáng
 Lục thông như ý thân giác nhẹ
 Tâm luôn kỹ càng siêng quán tưởng
 Tưởng thành lại liền ngộ vô sinh
 Hào quang Di-đà rộng vô biên
 Chiếu khắp chúng sinh độ (người) có duyên
 Có tâm kính ngưỡng hay niệm Phật
 Đời sau quyết định là trời người
 Quán Âm bồ xứ không nghĩ bàn
 Vô biên cõi hiện điem ít có
 Chỉ khiến người niệm sinh Cực lạc
 Đầu đội Di-đà thời tôn trọng
 Bồ-tát Thế Chí rất khó lường
 Oai hùng dũng mãnh rộng vô phương
 Trên đỉnh bình báu chiếu ánh sáng
 Đường tối hằng được là vô thường
 Quán thân tự thấy lúc vãng sinh
 Tòa báu hoa sen không đến chậm
 Nước, chim, cây rừng đều nói pháp
 Di-đà tiếp rước lại không nghi
 Như Lai thần biến không nghĩ bàn
 Lớn nhỏ tùy duyên cảm theo cơ
 Mọi người ngưỡng tâm siêng niệm Phật
 Ao báu trong hoa chứng vô vi
 Hạnh nghiệp tinh thành càng chuyển cao
 Người bậc thượng phẩm dòng họ cao
 Trong môn Bách pháp ngôi Hoan hỷ
 Diệu định Kim Cang tự bền chắc
 Người tu niệm Phật nên chí thành
 Di-đà quyết định tự thân rước
 Đến kia hoa nở nhờ thọ ký

Đến thời nghe pháp ngộ vô sinh
 Mười ác, năm nghịch đến người ngu
 Nhiều kiếp trầm luân ở đời lâu
 Một niệm xưng được hiệu Di-đà
 Cõi ấy lại đồng thân pháp tánh.
 Thế Tôn nói rồi về Kỳ sơn
 A-nan nghe dạy, rộng tuyên truyền
 Đại chúng tâm kính ngưỡng nhận lãnh
 Lại đem pháp này lợi trời người.

MƯỜI SÁU KỆ KHEN KINH A-DI-ĐÀ (mới)

Thích-ca bi trí rộng vô biên
 Trước mở giáo tịnh lợi trời người
 Chúng Bồ-tát Thanh văn vô lượng
 Lúc ấy nghe ở vườn Cấp-cô
 Trước bảo Thanh văn Xá-lợi-phất
 Ta nay muốn nói, ông lắng nghe
 Tây phương cách đây mười vạn ức
 Nước báu Di-đà thân vàng tía
 Chúng sinh cõi kia vui cực diệu
 Nhiều kiếp không nghe các tên khổ
 Khuyên ông phải siêng xưng Phật kia
 Chốc lát liền đến thành Bảo liên
 Rừng ngọc, cây báu, bảy lan can
 Mọi người phải nên kỹ càng quán
 Lưới châu lấp ló ngàn muôn ức
 Hay khiến người thấy được an tâm
 Cõi tịnh Di-đà không nghĩ bàn
 Nơi nơi kênh rạch, ao bảy báu
 Trong ao đều là nước ma-ni
 Ngày đêm luôn luôn có hoa nở
 Bốn bờ, thành ngọc bích lưu ly
 Gió thơm thổi đến, thân nhẹ nhàng
 Lâu đài bằng báu, ngàn muôn ức
 Vô biên Bồ-tát đều kinh hành
 Tâm tâm đánh lễ Đấng pháp vương
 Chuyên tưởng Di-đà bậc dẫn đường

Trong lầu ngọc bích nghe pháp mẫu
 Trên đất vàng ròng rải hoa trời
 Vạt áo đưng hoa mười vạn ức
 Trần sa Thánh chúng đồng nhận cúng
 Khoảng một niệm lại về Cực lạc
 Hằng tuyệt bào thai, chứng lục thông
 Cõi tịnh Di-đà, tiếng chim báu
 Người nghe đều sinh tâm niệm Phật
 Chim báu, chẳng phải ba đường ác
 Vì khiến tuyên diễn pháp sâu mâu
 Gió thơm khi động rừng báu kêu
 Nơi nơi chỉ nghe tiếng niệm Phật
 Trong tiếng đều nói vô biên pháp
 Hay khiến người nghe chứng vô sinh
 Thọ lượng Di-đà đâu thể biết
 Mọi người trong nước cũng như vậy
 Đến cõi kia đều vị bạt trí
 Hằng vượt sinh tử chứng vô vi
 Căn lành phước mỏng lý khó dung
 Bảy ngày nên thành công Tịnh độ
 Mười niệm tâm kính ngưỡng cõi kia
 Khoảnh khắc liền ngời cung hoa sen
 Nguyên lực Di-đà không nghĩ bàn
 Trang nghiêm cõi Tịnh lạ ít có
 Chư Phật sáu phương đồng thời khen
 Ý khiến các ông dứt hồ nghi
 Mạng người vô thường như nháy mắt
 Nhiều kiếp trầm luân nơi đường ác
 Mau mau chuyên niệm Đức Phật kia
 Cùng ông đem nhau ra sông ái
 Chư Phật đồng tiếng khen Thích-ca
 Hay ở biển khổ độ nhiều người Mỗi
 mỗi đều dạy chuyên niệm Phật Đời
 đời sẽ được gặp Di-đà
 Như Lai nói rồi A-nan tuyên
 Khấp hóa quần sinh giúp có duyên
 Chúng sinh tâm kính ngưỡng lãnh nhận
 Dem tịnh giáo đây rộng lưu truyền.

KÊ KHEN NGỢI RẢI HOA CÚNG DƯỜNG

Xưa có tiên nhân tên Thiện Tuệ
 Một lúc mua được năm cành sen
 Đem dâng cúng dường Phật Định Quang
 Nhân hoa, quả hiệu Phật Thích-ca
 Các kinh đều nói Diệu già-tha
 Rải hoa cúng dường phước điền nhiều
 Chỉ dùng một hoa rải một Phật
 Nhân hoa đều được gặp Di-đà
 Người trí ngày nay thấy văn kinh
 Chỉ nói hoa là nhân thành Phật
 Lại liền rải hoa cúng dường Phật
 Vẫn đem hoa độ người có duyên
 Ngay khi thấy rải hoa lặn xuống
 Từng cánh sen xanh bay trong không
 Mỗi mỗi tranh giơ tay hứng
 Người người lượm đầy áo đem về
 Trong không mưa từng cánh hoa trời
 Rải dính nơi người được mầm đạo
 Chỉ khiến siêng năng cúng dường hoa
 Phước điền mỗi mỗi khắp hằng sa
 Hoa bay tấp tấp khắp hư không
 Lá xanh nhẹ nhàng đầy trong cõi
 Vi vu như chim hòa dưới mây
 Lá tả đưa ông vào cung sen
 Hoa sen xanh tươi rất rộng rãi
 Trên hoa từng đoàn Bồ-tát đi
 Từng giờ rải hoa cúng dường Phật
 Thường thường tuyên dương tiếng năm hội
 Nhóm nhóm Thánh chúng áo đầy hoa
 Người người qua cúng hằng sa cõi
 Mỗi mỗi giờ ăn về lại nước
 Hàng hàng không lìa thế giới mình
 Thường thường trời mưa muôn cụm hoa
 Nơi nơi đều hay phát mầm đạo
 Mỗi mỗi đem dâng cúng Chư Phật
 Sớm sớm hằng ở nhà Pháp vương
 Hoa tươi trăm báu bay lất phất

Trong không khen ngợi chẳng nghĩ bàn
 Nếu có chúng sinh hay hiến cúng
 Đời sau quyết định chúng vô vi
 Trên tòa Kim cang nói chân tông
 Bồ-tát phương Tây thấy đều đồng
 Rải hoa cúng dường không ngừng nghĩ
 Đều sinh trên hoa đủ thân thông
 Không khí hơi thơm càng đậm đặc
 Bỏ đẹp hoa héo rải hoa mới
 (Hoa đi hoa đến hoa càng tươi)
 Sáng sớm thường đem dâng cõi khác
 Giờ ăn lại về trước Thế Tôn.

KHEN NĂM HỘI DIỆU ÂM Ở CỐI TỊNH PHƯƠNG TÂY

Hội thứ nhất thì trừ ý loạn
 Thứ hai cao tiếng khắp có duyên
 Thứ ba tiếng vang hay thanh nhã
 Thứ tư hòa tiếng thật đáng yêu
 Thứ năm chấn động đại ma tan
 Hay khiến người niệm nhập thiền sâu
 Tiếng năm hội trong mười món lợi
 Vì khiến người học dụng tâm chắc
 Diệu âm năm hội báu ma-ni
 Hay mưa vô lượng pháp tài Thánh
 Người trí quyết cần nương đây học
 Lâm chung một niệm ngồi đài hoa
 Gởi lời các đại chúng hiện tiền
 Năm hội niệm Phật lợi vô cùng
 Đạo tràng ngày nay đồng tu hành
 Cùng nhau chọn chắc ngồi cung hoa
 Năm hội Phật dạy là chân tông
 Định xả Ta-bà ra lồng khổ
 Mọi người phát tâm nguyện vãng sinh
 Thế giới phương Tây được thân thông
 Rừng báu rậm rạp là rừng xanh
 Gió nhẹ năm hội diễn gió trong

Sáu thời mưa hoa tùy chỗ hạ
 Người thấy nghe liền phát chân tâm
 Mọi người ngày nay sinh tín tâm
 Người nghe pháp năm hội Di-đà
 Chuyên cầu không quên xưng danh tự
 Rước về Cực lạc ngồi rừng hoa
 Năm hội hợp vang khen ao, thành
 Lầu đài rực rỡ áng mây xanh Lưu
 ly bảy báu, giây vàng quả Nơi
 nơi chỉ nghe tiếng niệm Phật
 Năm hội Di-đà là thuyền bè
 Hằng kiếp thường truyền nơi biển khổ
 Chỉ khiến nghe tiếng đều giải thoát
 Định vượt sinh tử lia trời người.

KHEN NĂM HỘI CỰC LẠC

Khen Quán kinh mâu trong định thành
 Kệ báu rõ ràng hóa hữu tình
 Năm hội, Diêm-phù rộng lưu bố
 Hẹn nhau Cực lạc ngộ vô sinh
 Bảo tán Di-đà thật đáng truyền
 Hằng vì chúng sinh làm thuyền pháp
 Năm hội Phật, Thanh văn giải thoát
 Một thời đều được ngồi sen vàng
 Tây phương năm hội khắp Ta-bà.
 Ý ở chúng sinh niệm Phật nhiều
 Cõi bán hoa nở ngàn muôn ức
 Tiếng tăm vang đến mấy hằng sa
 Ngàn món kỹ nhạc bên đài báu
 Sen trăm báu nở ra khỏi nước
 Năm hội tiếng tiếng cần niệm gấp
 Lâm chung mỗi mỗi đều đến rước
 Vô biên hóa Phật thân sắc vàng
 Ủng hộ người lưu truyền năm hội
 Niệm niệm Di-đà tâm không thối
 Sen báu tươi tốt tự thân ngồi.

KHEN ĐIỀU ÂM NĂM HỘI

Năm hội Di-đà tiếng vang mạnh
 Người trí truyền đến trong năm trước
 Năm khổ nghe tiếng đều được vui
 Nương năm hội này vào cung sen
 Người trí từ bi truyền năm hội
 Ý ở đem truyền diệt năm lửa
 Năm lửa đã nhân năm hội diệt
 Điều nương năm hội khỏi trần lao
 Năm hội mạnh mẽ vang tiếng trong
 Âm ỉ tiếng sám chép tiếng mâu
 Thánh chúng hẹn nhau đồng khen ngợi
 Chỉ là người nghe đều phát tâm
 Tiếng nhiệm mâu năm hội phương Tây
 Đời sau năm trước cứu chúng sinh
 Năm đường nghe tên đều giải thoát
 Năm hội dẫn đến thành sen báu
 Tản mát năm hội ra ngang núi
 Âm ỉ như nay khắp năm trời
 Năm chúng cùng nói đều lợi lạc
 Mạt pháp vẫn lưu năm trăm năm
 Năm hội Di-đà suốt lòng người
 Tiếng từ mềm mại uyển chuyển sâu
 Kinh Vô Lượng Thọ nói như vậy
 Nước báu chảy dài diễn tiếng mâu
 Tiếng vang năm hội vượt ráng mây
 Tiếng trong lạnh lạnh khắp hằng sa
 Sớm sớm, chiều chiều thường hay niệm
 Đời đời, kiếp kiếp ở nhà Phật
 Gió thơm chợt thổi chạm thân người
 Chỉ đem năm hội đoạn tham sân
 Năm hội đều hay sạch năm uẩn
 Tiếng tám năm kiếp lìa trần não
 Tây phương trống, nhạc và đàn ca
 Cầm, sắc, sáo trúc xen lẫn nhau
 Mỗi mỗi chỉ tuyên pháp năm hội
 Tiếng tiếng đều nói sáu Ba-la.

KHEN CỤC LẠC TRANG NGHIÊM

Di-đà hạnh nguyện rộng vô biên
 Cứu giúp quần sinh, thương cùng khắp
 Điều muốn giáo hóa về nước mình
 Chúng sinh tội nghiệp cùng không duyên
 Bồ-tát Quán Âm đại từ bi
 Ở biển khổ hiện điềm ít có
 Thân vàng tía, ba hai tướng tốt
 Đầu đội Di-đà Đấng tôn trọng
 Bồ-tát Thế Chí khó nghĩ bàn
 Thân vàng, tướng đồng không thiếu sót
 Trên đỉnh bình báu hào quang chiếu
 Khắp thấu cơ niệm Phật vãng sinh
 Tự mừng đời trước túc duyên sâu
 Được gặp Di-đà tiếng giáo mầu
 Giữ chặt danh hiệu không ngơi nghĩ
 Báo hết lâm chung thân sắc vàng
 Ta thường tự siêng năng tinh tấn
 Mong nghe pháp chân thật vô thượng
 Sẽ cùng giặc vô minh chiến đấu
 Thệ phá diệt, chiếm thân vàng ròng
 Một niệm ngưng thân trụ thành báu
 Ý khởi lục thông thân giác nhẹ
 Chân đạp trên hoa sen ngàn cánh
 Đi dưới cây ma-ni sáng rỡ
 Cõi tịnh Di-đà thật tinh vi
 Cõi ấy người Ta-bà đâu biết
 Nhiều kiếp trầm luân nơi biển khổ
 Năm nào được gặp lúc vãng sinh
 Cực lạc nước báu không suy biến
 Lâu đài ngọc bích trời tự nhiên
 Trăng sáng ma-ni, nước lưu ly
 Ánh sáng ao, đài thật đáng yêu
 Cõi báu Cực lạc rất ít có
 Thật là nhiều đời nay không biết
 Ngày nay mừng gặp Phật Di-đà
 Liên bỏ thời ta ba năm trước
 Cõi báu Di-đà không nghĩ bàn

Chỉ khen người mong bỏ Ta-bà
 Địa ngục A-tỳ người đến nhiều
 Một phen đọa năm nào được ra
 Về đi thôi mau về đi thôi
 Diêm-phù năm trước là trần ai
 Không bằng phương Tây cõi vui vậy
 Đến đó đài hoa tùy ý nở.

Tất cả cung kính chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

Pháp Tạng nhân càng xa
 Quả Cực lạc lại sâu
 Trân báu lạ làm đất
 Giữa các báu là rừng
 Hoa nở sắc ít có
 Sóng vang tiếng thật tướng
 Bao giờ mong trao tay Mới
 theo tâm vãng sinh
 Nguyện cùng các chúng sinh
 Vãng sinh nước Cực lạc.

Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

Đời trước khó lại vào
 Cõi tịnh nguyện càng sâu
 Dây vàng thẳng ngăn đường
 Lưới châu rộng che rừng
 Thấy sắc là chân sắc
 Nghe tiếng đều tiếng pháp
 Chớ cho phương Tây xa
 Chỉ cần tâm mười niệm
 Nguyện cùng các chúng sinh
 Vãng sinh nước Cực lạc.

Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

Trong đêm nước Thanh tịnh
 Chợt khởi nhân chí thành
 Quán rằng tâm mới định
 Tưởng nước niệm càng chân
 Rừng tuyên pháp thượng phẩm
 Sen khép, người hạ sinh
 Đã nói bạn đồng chí

- Rửa sạch các khách trần
 Nguyện cùng các chúng sinh
 Vãng sinh nước Cực lạc.*
- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.
*Buông lời khắp cõi xa
 Giáo hóa đầy hư không
 Đài hoa ba phẩm khác
 Người trời một loại đồng
 Tìm cây chảy nước thơm
 Thổi nhạc nổi gió mát
 Nơi tâm đây nếu tịnh
 Ai thấy có Đông Tây?
 Nguyện cùng các chúng sinh
 Vãng sinh nước Cực lạc.*
- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.
*Hồi hướng dần làm công
 Đường Tây phương vừa thông
 Tràng báu tiếp đất dày
 Hương trời vào gió xa
 Hoa nở nơi nước sạch
 Trên không che lưới mịn
 Nguyện sinh vào ý thiết
 Chính là vui không cùng
 Nguyện cùng các chúng sinh
 Vãng sinh nước Cực lạc.*
- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.
*Mười kiếp đạo thành trước
 Cõi nghiêm, dẫn quân mạnh
 Cát vàng suốt nước soi
 Lá ngọc đầy cành sáng
 Chim, cây trong châu ra
 Người chỉ sinh trên hoa
 Dám thỉnh Thánh phương Tây
 Sớm chiều định rước ông
 Nguyện cùng các chúng sinh
 Vãng sinh nước Cực lạc.*
- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.
Muốn chọn chỗ sẽ sinh

Tây phương rất đáng về
Giữa cây mở lầu gác
Trải y mới đầy đường
Cơm thơm tùy tâm đến
Điện báu theo thân bay
Có duyên đều được đến
Chỉ người tự đi ít
Nguyện cùng các chúng sinh
Vãng sinh nước Cực lạc.

- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

Cõi tịnh không suy biến
Xưa nay một vị vậy
Đài sáng ngàn báu hợp
Âm nhạc tám gió tuyên
Ao nhiều, chim nói pháp
Hoa trời rải đầy trời
Được sinh không sợ lui
Tùy ý sen nở ra
Nguyện cùng các chúng sinh
Vãng sinh nước Cực lạc.

- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

Đã thành Thánh tột lý
Thật có oai khắp không
Khi ở Tây hiện nhỏ
Nhỏ thì tạm tùy cơ
Lá châu soi lẫn nhau
Cát nước cùng sáng trong
Muốn được quả vô sinh
Quyết cần nương cõi kia
Nguyện cùng các chúng sinh
Vãng sinh nước Cực lạc.

- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

Trong đài hiện người trời
Ánh sáng thấy thị giả
Bốn lầu báu treo không
Nhìn xa bầy lan can
Nghỉ nhiều, biên địa lâu
Đức ít, thượng sinh khó

*Chớ lại luận nguyện khác
Trông Tây tâm đã an
Nguyện cùng các chúng sinh
Vãng sinh nước Cực lạc.*

- Chí tâm đánh lễ Đức Phật A-di-đà ở phương Tây.

*Cõi tịnh vốn không lo
Hóa thành lầu vô số
Bốn mặt treo đầy linh
Sáu độ rải hoa khắp
Cây khép hơi thơm động
Nước mang tiếp pháp chảy
Chưa từng nghe việc khổ
Ai lại biện xuân thu
Nguyện cùng các chúng sinh
Vãng sinh nước Cực lạc.*

Vui tâng câu, vui tâng câu. Tâng câu vốn là ý giải sầu của người được vãng sinh. Vui tâng câu được vãng sinh vui tâng câu.

*A-nan, Ca-diếp cùng bình chương
Văn-thù Bồ-tát cùng thương lượng
Thanh văn, Duyên giác ngồi hai hàng
Như Lai cùng ông làm dụng đầu
Vô ngại Kim Cang lấy làm thẻ
Bảo châu vô giá đem làm móc (câu)
Trì giới đem làm gậy đánh câu
Được thấy Phật tánh tức nắm thẻ
Tâng câu tâm ý chớ buông lung
Chỉ e sáu giặc tranh đến trộm
Người mạnh thẳng giữ Ba-la-mật
Người yếu siêng tu lại càng siêng
Một tòa chiếu tối đến canh ba
Tham thẻ không định cùng nơi sự
Người yếu đều tâm duyên chưa chí
Người mạnh không động chứng vô sinh
Thế Tôn gọi ra, A-nan lại
Nếu cao ánh sáng đèn bạch lạp
Vì nói Phật tánh đồng nhãn được
Sắp sửa vào tay bị người lấy
Đại chúng nỗ lực biết vô thường*

*Bảo châu vô giá trong tâm hạnh
Niệm niệm thân Phật như tên gấp
Như Lai bình đẳng độ chúng sinh.*

VĂN KHEN ƠN NẶNG CỦA CHA MẸ

*Nhiều kiếp có nhân duyên
Nay đến gá thai mẹ
Hơn tháng sinh năm bào
Bảy tuần sinh sáu tình
Dần nặng như non Nhạc
Đi đứng sợ hại thân
Áo lụa đều không mặc
Gương lược dính bụi trần
Mang thai đến mười tháng
Nạn sinh, như muốn chết
Sáng sáng như bệnh nặng
Ngày ngày tự rên rỉ
Kinh sợ khó tính kể
Lo buồn đầy trong ngực
Ngậm lệ gọi thân quyến
Chỉ sợ chết xâm hại.
Tháng đủ, sắp đến ngày
Khi sinh thật là khó
Ngũ tạng như dao cắt
Bà con tranh đến thăm
Sinh ra ở trên cỏ
Người gần nói là con
Mẹ nghe vui mừng gọi
Quên băng thân đau đớn
Thân mẹ ở chỗ ướt
Đem con lại chỗ khô
Máu sữa, đủ đói khát
Áo lụa che gió lạnh
Nhổ ngọt không sền tiếc
Nuốt đắng không nhún mày
Chỉ muốn con được no*

Mẹ hiền không kể đời
Năm tháng dần dần lớn
Đi ra lòng mẹ theo
Một sớm con cái bệnh
Tiếc thân mẹ không gánh
Ái biệt tình khó nhẫn
Sống lia thật đau lòng
Con đi trong trăm dặm
Từ mẫu lo hơn ngàn
Trai lớn, đi chinh chiến
Gái lớn, lo nhà người
Khi gặp tiết đông lạnh
Mẹ hiền lệ thấm áo
Mỗi ngày nhớ con cái
Gặp liền hỏi dồn dập
Nếu được tin tức tốt
Tu hành tạo ruộng phước.
Cha mẹ tuy tuổi già
Tình thương không hề dứt.
Thân dầu trăm tuổi già
Mãi lo con tám mươi,
Nên biết ân ái nặng.
Nay năm thức chia lia
Huỳnh tuyền do không xả
Làm quỹ cũng lo đó.
Là con trai, con gái
Cung dưỡng chó lơ là
Tổ trụ do trên nói
Đâu được không khỏi hạnh
Nỗ lực làm hạnh hiếu
Hiếu hạnh lập danh tiếng
Hoàng thiên sẽ giúp đỡ
Chư Phật cũng khen ngợi.
Tâm hạnh mà ngũ nghịch
Hoàng Thiên không giúp đỡ
Siêng tu ba phước nghiệp
Tịnh độ rõ trước mặt
Khấp bảo các người thầy

*Đồng hạnh không đồng lòng
Được sinh nước Cực lạc
Hoa nở nghe pháp âm.*

VĂN KHEN ĐÀI HOA MỚI

Chúng sinh đáng thương, chúng sinh đáng thương. Bồ-tát dạo chơi ở Tây phương, uyển chuyển trong đài hoa, uyển chuyển trong đài hoa.

*Phương Tây thật nhiệm mầu
Áo trời, cơm tự nhiên
Trong ao báu sinh ông
Dạo chơi kêu sen hồng
Sen hồng trong ao báu
Ánh sáng không nghĩ bàn
Rừng cây thường nói pháp
Âm nhạc thường theo nhau
Đón nhau lên điện báu
Gọi nhau xuống cầu vàng
Dạo chơi các lầu gác
Đến chỗ mở pháp môn
Bảy báu làm cung điện
Đài lưu ly mã não
Chuyên tâm hay niệm Phật
Đều được thượng hoa đến
Qua bên ao ngọc trắng
Trong cánh hoa sen thơm
Lại nghe niệm năm hội
Khen ngợi cõi Tây phương
Ai con nhà Cực lạc
Trong cánh hoa sen xanh
Là do vì niệm Phật
Từ đây được vãng sinh
Một bụi hoa sen đỏ
Lại có khóm màu xanh
Trong có người hóa sinh
Lời lẽ rất rõ ràng
Lầu đài bay lớp lớp*

*Thánh chúng thứ tự qua
Hoa sen báu trên ao
Hiện Thánh mới rất đông.*

Tâm vắng sinh, tâm vắng sinh, lần đến dòng pháp, tầm sâu trong biển công đức của Như Lai, vui vẻ dạo nơi Tịnh độ, nhạc của Tứ Thiên vương và Dạ-ma thiên, cung trời và loài người liền nhau, cùng dạo trên trời, gọi không được, định biết trong hoa nhập tam thiên.

Tâm Bồ-đề, tâm Bồ-đề. Chúng Bồ-tát như rừng, cõi nước lay động đón Thế Chí hoa báu che đầy, xem thấy sen trắng sen đỏ, sinh ở nhà Pháp Vương, cốm xong kinh hành nường xứ báu, trong ao bờ báu, đáy cát vàng. Sen hồng sen xanh được sinh trên đài sen ngàn cánh, Phật Di-đà nhiếp thọ, Phật Di-đà nhiếp thọ.

THUẬT VĂN KHEN CHÍN PHẨM VẮNG SINH CỦA QUÁN KINH

*Thượng phẩm thượng sinh, hạnh nguyện mạnh
Vô biên hóa Phật tự đến rước
Điện báu, đài vàng, lên Sơ địa
Vạt áo đầy hoa khắp mười phương.
Thượng phẩm trung sinh, nghĩa nhập kém
Lâm chung Thánh chúng gọi về Tây
Trong mây năm sắc, ngàn Phật dẫn
Ngồi đài vàng tía, theo tám âm.
Thượng phẩm hạ sinh, tuệ tánh sáng
Đoan tâm, hồi tâm, học vô thượng
Năm trăm Như Lai đồng trao tay
Hằng sa Bồ-tát cầm hoa rước.
Trung phẩm thượng sinh, công trai giới
Liền được ba minh và sáu thông
Sen hồng sen tía dẫn hư không
Nhạc trời rước hồn vào cung Phật.
Trung phẩm trung sinh, huân hương giới
Tâm Thanh tịnh, thấy hào quang ngọc
Một phen liền vào hội vô vi
Bảy ngày hoa nở thấy Pháp Vương.
Trung phẩm hạ sinh, từ hiếu sâu*

*Bạn lành dạy sinh tâm nhàm lìa Nương sen, gá
ấm, nước ma-ni Trong hoa chỉ nở âm giải thoát.
Hạ phẩm thượng sinh, gieo giống lành Hay biết Tam
bảo là nương về
Hóa Phật đến rước, đầy nhà sáng Đài hoa đổi bạn,
sắc mây bay.
Hạ phẩm trung sinh, nghiệp mê tới Nhân xưng hiệu
Phật, khỏi Nê-lê Sáu kiếp hoa nở mới thấy Phật Một
đời bỏ xứ quả lại đồng.
Hạ phẩm hạ sinh, không nhiều thiện Chỉ đem mười
niệm, bỏ Ta-bà
Tuy ở trong hoa mười hai kiếp Thấy Phật tâm
nở một sát-na.*

Kệ khuyên tu hành nói rằng:

*Khuyên người tu đạo chớ sinh sân Trong pháp không ngã
cũng không nhân Muốn biết Tây phương, cầu Tịnh độ
Biết là trong trần không nhiễm trần Y đó tu hành đều
được vãng sinh.*

(Nghĩ khen lược pháp sự năm hội niệm Phật ở Tịnh độ. Xong)